

Pürschel: Spørgsmaalet om, hvorvidt Domstolene er berettiget til at paakende en Lovs Grundlovmæssighed, er for saa vidt allerede afgjort, som vi har en Landsretsdom, der udtrykkelig erklærer en Lov for ikke at være i Overensstemmelse med Grundloven, og Højesteret gentagne Gange forudsætningsvis har sagt, at den anser sig berettiget dertil.

Naar den højtærede Minister sagde, at han skulde lade Spørgsmaalet om, hvorvidt Højesteret var habil til at paakende Sagen her, ligge, saa er det ogsaa meget forstaaeligt, for det er jo et Spørgsmaal, som afgøres af Højesteret og Højesteret alene. Erklærer Højesteret sig habil, er Sagen dermed afgjort, saa er der ingen Myndighed i Landet, der kan rokke derved. Erklærer den sig inhabil, er Sagen ogsaa dermed afgjort, saa er der kun Spørgsmaal om at skaffe sig en Sætte-Højesteret.

Naar den højtærede Minister til Forsvar for den Trækning af Grænsen, der er sket, siger, at det er i Overensstemmelse med hittidig Praksis, saa er det vel rigtigt, men jeg vil dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at det formentlig ogsaa tidligere er forekommet, at Medlemmer af Landsover- samt Hof- og Stadsretten er afskediget i Henhold til Grundlovens § 71, og det er en af de Retter, der svarer til Landsretterne nu. Vi har i den sidste Tid set tre Landsdommere blive afskediget efter § 71, og jeg tror overhovedet ikke, vi har nogen Landsdommer levende, der er afskediget paa anden Maade. Den Praksis, man her paaberaaber sig, er derfor meget spinkel.

Naar man dernæst henviser til den økonomiske Belastning, der vilde være fulgt dermed, vil jeg gerne dertil sige, at det beror formentlig paa en Overvurdering af, hvilken økonomisk Rækkevidde en saadan Ordning vilde have. At Rækkevidden er meget ringe, indlyser allerede deraf, at der af Landsretsdommere findes ca. 30, og som Avancementspladser for disse har man Højesterets tretten Medlemmer og fire Præsidenter, det er sytten. Man skal søge Etaterne igennem for at finde Mage til gunstige Avancementsvilkkaar. Man ser deraf, at den økonomiske Rækkevidde nødvendigvis maa blive meget ringe, hvad ogsaa det Antal Afskedigelser, der har fundet Sted siden Retsreformen, vil vise.

Naar Ministeren nu anfører, at han gerne ser den dygtige Nævningetingsformand afløst af yngre, dygtige Kræfter, vil jeg dertil sige, at det lyder teoretisk særdeles godt; men Ministeren ved jo, at der i Landsret-

terne naturligvis bliver nogle tilbage af forskellige Grunde, og det er disse ældre, der i Almindelighed vil komme til at besætte Pladserne. Man har skabt en Sikkerhedsventil derved, at man har givet Landsretspræsidenterne en Bemyndigelse til at gøre en Mand til Formand for en Afdeling, selv om han ikke er den ældste Dommer indenfor denne; men normalt vil det ikke være saaledes, at det er de unge, som Ministeren talte om, der rykker op. De vil rykke derop, naar de er naaet et godt Stykke op i Aldersklasserne. Og hvis Ministeren vil se paa de sidste Udnævnelser til Højesteret, vil han ogsaa se, at de finder Sted fra Landsretternes yngre Halvdel. Det viser, at Ministerens Ræsonnementer med Hensyn til, hvorledes det vil gaa, ikke er saa vel funderede, som man kunde ønske, naar man hører dem fremsat fra saa autoritativ Side.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges enstemmigt med 77 Stemmer.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges med 77 Stemmer mod 12.

Ændringsforslag Nr. 3 og 4

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Købstadkommunernes Styrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 531).

Formanden: Til Sagens Behandling i dette Møde udkræves Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.